

AZ ELNÖK

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 49. szám, 2019. december 6.

Az érettségi vizsga az a hely és idő, amikor minden vétek és bűn megbocsáttatik, s a tanár együtt szurkol diákjaival a minél jobb eredményért. Hogy valaki épp az érettségien akarjon bosszút állni ellenszenves tanítványán, fehérholló-ritka. Egy ilyen esetről mesélt szombati évfolyam-találkozónkon budapesti kollégám, egykori csoporttársam. A tanárnőnek sikerült olyan mértékig szembekerülnie három diákjával, sikerült addig üldöznie tanítványait, míg azok, iskolán belül, másik osztályba mentek (menekültek) át. A megmérgeződött tanár-diák viszony szereplői immár jószerevével a folyosón találkoztak csak, kivéve a helyettesítések ritka pillanatait, amikor a tanárnő kéjesen szívatta egykori tanulóit. Mígnem eljött az érettségi. A tanárnő nem tanított ebben az osztályban. De hát a szóbeli érettségi vizsga nyilvános. Általában az érettségi elnök és a szakos vizsgáztató tanár ül szemben a felelővel, a kíváncsiskodók perifériális helyet foglalnak el, ne zavarjanak. Ám a mi bosszúálló tanárnőnk szembe ült a hármak egyikével, hiszen épp zavarni akart. Annyira nyilvánvaló volt a helyzet, annyira provokáló a tanárnő, hogy a jelölt hebegett, s mindenki, az elnök is látta, érezte, miről is lehet itt szó. A jó lelkű osztályfőnök meg is kérte a bosszúállót, igen határozottan: menjen ki. Dúlva-fúlva megtette. Egyenest be az igazgatóhoz. Szerencsére, amikor visszaérkezett az erősítéssel, a fenyegetett diák már végzett. Másnap következett a háromból a maradék kettő. Mit lehetne tenni? Az érettségi elnök nem feleltet, nem osztályoz. Az ő dolga a törvényesség felügyelete. Például, a vizsga nem kezdődhet 8 óránál hamarabb, nem tarthat 18 óránál tovább. A vizsgáztató tanár pedig nem kedvezhet és nem árthat tanítványainak. És ha fél 8-kor kezdenék? - vetette fel az osztályfőnök. Az elnök beleegyezett. Szerencsére a fenyegetett kettőknek csak két-két feleletük volt. Amikor a bosszúálló megérkezett, fél 9 felé, már mindketten végeztek vizsgáikkal.

Az elnök, lám, hozzájárult egy szabály megszegéséhez - mégpedig egy jól ellenőrizhető, másodpercmutatóval mérhető szabályéhoz. Hogy betarthasson egy másik, egy nem mérhető, nem számszerűsíthető szabályt: a tisztességes vizsgázás jogát. Ez az érettségi elnök képesnek bizonyult arra, amire jogvégzett, hivatásos bírák gyakorta nem: a formális szabály helyett az ügy érdeme szerint döntött. Talán az motozhatott a tudatalattijában, hogy végül is „*a szombat van az emberért, nem az ember a szombatért*”.